

6. Odpady

Odpady - produkt uboczny działalności człowieka, stanowią jeden z najtrudniejszych problemów środowiskowych i gospodarczych. Stąd tak ważne jest działanie na rzecz ograniczenia ilości wytwarzanych odpadów oraz ich zagospodarowanie.

Ilość wytworzonych odpadów w 2007 r. w Gdańsku wyniosła	686 824 ton , w tym:
• komunalne	204 777 ton
<i>Tu warto zauważyć, że statystyczny mieszkaniec Gdańska niesegregowanych odpadów komunalnych</i>	wytwarza <u>ok. 365 kg/rok</u>
• przemysłowe	482 047 ton
w tym:	
- popioły z EC	124 752 ton
w tym wykorzystano	124 752 ton (100%)
- fosfogipsy	216 208 ton
w tym wykorzystano	124 000 ton (57,4 %)
- osady ściekowe	10 224 t s.m.
w tym wykorzystano	2 637 t s.m. (25,8%)
- inne przemysłowe	130 863 ton
w tym	
<i>gleba i ziemia</i>	187 000 ton
<i>niebezpieczne</i>	7 483 ton

6.1. Gospodarka odpadami w Zakładzie Utylizacyjnym Sp. z o.o.

Zakład Utylizacyjny Sp. z o.o. został utworzony przez Gminę Miasta Gdańska, w celu realizacji zadań własnych gminy w zakresie gospodarki odpadami na terenie miasta. Zakład Utylizacyjny zajmuje teren o powierzchni ok. 72 ha, z czego ok. 50 ha to składowisko. Na terenie składowiska, od czasu rozpoczęcia jego eksploatacji (1973 r.), złożono łącznie około 6,0 mln m³ odpadów. Zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego Szadółki – Zachód (rejon ul. Przywidzkiej, Jabłoniowej i Lubowidzkiej) zatwierdzonym uchwałą Nr XXVIII/819/2000 Rady Miasta Gdańska z dnia 26.10.2000 r. (Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z dnia 18 grudnia 2000 r. nr 116, poz. 749), maksymalną rzędną składowania odpadów określono na 135 m n.p.m.

Na składowisko dostarczane są odpady bytowo-gospodarcze od mieszkańców Gdańska, miasta i gminy Pruszcz Gdański oraz gmin: Żukowo, Kolbudy, Somonino, Przdokowo oraz Kartuzy.

W 2007 r. Zakład Utylizacyjny **przyjął do unieszkodliwienia 400 773 ton odpadów, w tym 51,1% stanowiły odpady komunalne** z grupy 20 (klasyfikacja wg Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 r. w sprawie katalogu odpadów – Dz.U. Nr 112, poz. 1206), a 46,8% odpady z grupy 17, głównie ziemia i gruz. Do składowania przyjęto 216 914 ton odpadów, w tym 182 987 ton niesegregowanych odpadów komunalnych, co stanowi 54,1% całej masy odpadów przekazanych do Zakładu Utylizacyjnego. Natomiast, do kompostowania skierowano ok. 6404 ton odpadów biodegradowalnych.

Największymi dostawcami niesegregowanych odpadów komunalnych były firmy:

- Przedsiębiorstwo Robót Sanitarno-Porządkowych S.A. – 125 827 Mg (68,8%)
- Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe „KOM-EKO” – 10 419 Mg (5,7%)
- SAPO Stanisław Klawikowski s.j. – 9 450 Mg (5,2%).

Podstawowe usługi świadczone przez zakład:

- unieszkodliwianie odpadów komunalnych poprzez składowanie i odzysk biogazu,
- składowanie odpadów innych niż komunalne,
- zbiórka i zagospodarowanie odpadów segregowanych,
- gromadzenie oraz odzysk i unieszkodliwianie odpadów niebezpiecznych,
- kompostowanie odpadów organicznych,
- składowanie i zagospodarowanie odpadów budowlanych.

Urządzenia techniczne zakładu:

- instalacja odzysku biogazu – w skład której wchodzi system pozyskiwania biogazu oraz urządzenia do produkcji i przesyłu energii elektrycznej,
- oczyszczalnia odcieków i współpracujące z nią obiekty: stacja pomp, rurociągi, studnie rewizyjne,
- kompostownia kontenerowa, składająca się z 8 kontenerów do kompostowania, filtra biologicznego, stacji nadmuchu i pomieszczenia sterującego oraz placu manewrowego,
- sprzęt ciężki: spychacze, kompaktory, ładowarki, walec wibracyjny, równiarko-zgarniarka, kompaktor BOMAG o masie 45 ton (zakupiony w 2002 r.),

Rys.1 Praca kompaktora na składowisku odpadów

- studnia głębinowa, sieć wodociągowo kanalizacyjna, zbiornik na ścieki bytowe,
- studnie piezometryczne do monitoringu wód,
- wagi samochodowe o nośności min. 35 ton – 2 szt.

Istniejący teren składowiska w Gdańsku – Szadółkach jest bardzo cenny dla miasta Gdańska. Dążeniem władz jest jak najdłuższe jego eksploatawanie poprzez zmniejszenie ilości odpadów składowanych, co będzie realizowane poprzez zwiększenie segregacji „u źródła” i budowę nowoczesnego zakładu unieszkodliwiania odpadów. W tym celu opracowano studium wykonalności dla projektu „Modernizacja gospodarki odpadami komunalnymi w Gdańsku”, które obejmuje przekształcenie Zakładu Utylizacyjnego w nowoczesny zakład unieszkodliwiania odpadów. W ramach przedsięwzięcia (*objętym dofinansowaniem z Funduszu Spójności*) przewidziano między innymi:

- wykonanie kompleksu sortowni odpadów,
- budowę kompostowni odpadów organicznych,

Rys. 2 Kompleks sortowni (po lewej) i kompostownia kontenerowa typu KNEER (po prawej)

- modernizację kwatery składowania odpadów,
- budowę kwatery składowania odpadów zawierających azbest,
- budowę segmentu składowania i kruszenia odpadów budowlanych,
- rozbudowę układu odgazowania składowiska,
- budowę segmentu odbioru i gromadzenia odpadów niebezpiecznych,
- budowę platformy przyjęcia odpadów od osób fizycznych,
- uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej.

Budowa zakładu unieszkodliwiania odpadów wymaga zmodernizowania systemu selektywnej zbiórki odpadów w mieście ze szczególnym uwzględnieniem segregacji „u źródła”, w tym:

- zwiększenia ilości punktów zbiórki odpadów opakowaniowych,
- budowę systemu zbiórki odpadów w układzie suche/mokre,
- dalszą budowę miejskiego systemu odbioru komunalnych odpadów niebezpiecznych.

6.2. Segregacja odpadów

Miasto organizuje i finansuje selektywną zbiórkę następujących odpadów:

- **surowcowych** w ponad 500 zestawach (makulatura, szkło, stłuczka szklana); odbiór oraz obsługę pojemników realizuje Zakład Utylizacyjny Sp. z o.o. (100% udziałów Miasta),

Rys. 3 Selektywna zbiórka odpadów surowcowych w pojemnikach (zestaw pojemników obejmuje: pojemnik niebieski – zbiórka makulatury; pojemnik żółty – zbiórka tworzyw sztucznych; pojemnik zielony – zbiórka kolorowej stłuczki szklanej wraz z kieszenią do zbiórki baterii małogabarytowych; pojemnik biały – zbiórka bezbarwnej stłuczki szklanej).

Tab.1 Ilość odpadów surowcowych zebranych w poszczególnych latach

Lata	Ilość poszczególnych rodzajów odpadów [tony]		
	makulatura	stłuczka szklana	tworzywa sztuczne
1997	15	300	600m ³
1998	30	252	1 800m ³
1999	43	1 800	150m ³
2000	150	400	190m ³
2001	310	490	170m ³
2002	264	460	58
2003	195	540	98
2004	158	672	80
2005	175,6	644	45,4
2006	120	667	140
2007	729	817	335

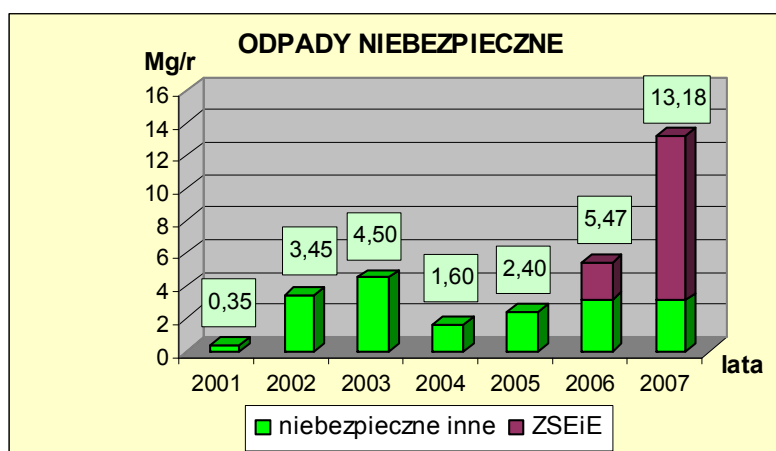
- **niebezpiecznych** – zbiórka prowadzona metodą objazdową,

Rys. 4 Zbiórka komunalnych odpadów niebezpiecznych w systemie objazdowym (górne zdjęcia przedstawiają samochody firmy obsługującej zbiórkę; dolne zdjęcia – zebrane odpady)

Realizowana przez miasto zbiórka komunalnych odpadów niebezpiecznych w systemie objazdowym została zapoczątkowana w roku 2001 na terenie Spółdzielni Mieszkaniowych „ORUNIA” oraz „POŁUDNIE”. W kolejnych latach zakres zbiórki był sukcesywnie rozszerzany i w konsekwencji w roku 2007 zbiórką objęto 35 różnej wielkości terenów, w tym:

- 32 tereny pod zarządem spółdzielni mieszkaniowych;
- 1 wspólnota mieszkaniowa;
- 1 osiedle domków jednorodzinnych;
- 1 bursa.

Rys. 5 Wykres przedstawiający ilość zebranych komunalnych odpadów niebezpiecznych
*ZSEiE – zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny

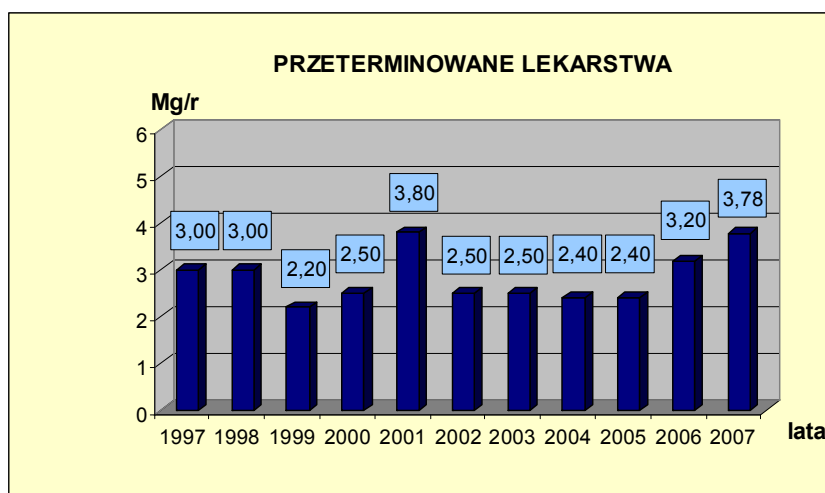
Wyniki zbiórki w poszczególnych latach, zaprezentowane na wykresie, kształtują się bardzo różnorodnie, jednak od roku 2004 widać wyraźny wzrost ilości zbieranych odpadów. Uwagę zwraca też fakt, że w roku 2007 ponad 76% zebranych odpadów stanowił zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny.

Należy podkreślić, że wyniki zbiórki odpadów niebezpiecznych w tym systemie, zależą w dużej mierze nie tylko od stopnia świadomości mieszkańców, lecz również od prawidłowości i skuteczności prowadzonej akcji informacyjnej. Nawet najbardziej uświadomiony mieszkaniec nie przyniesie swoich odpadów, jeśli nie będzie wiedział, że istnieje taka możliwość. Na wyniki zbiórki ma również wpływ rodzaj i zakres prowadzonych prac domowych, w tym modernizacji i remontów oraz częstotliwość wymiany posiadanego sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

- **przeterminowanych leków** (pojemniki rozstawione są w 114 aptekach),

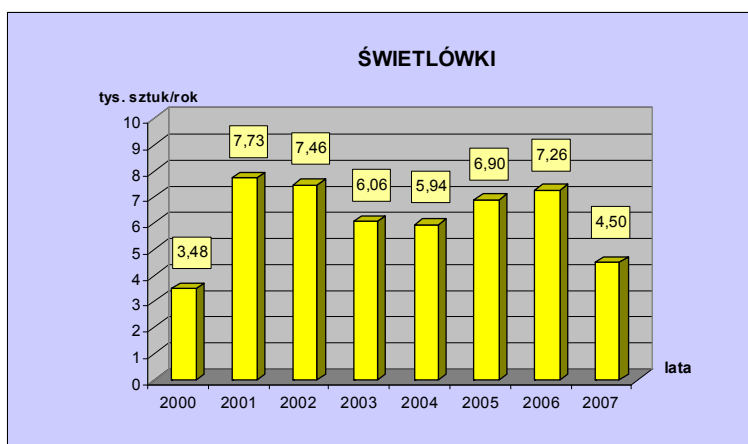

Rys. 6 Apteka – jeden z rodzajów pojemników wykorzystywanych do zbiórki przeterminowanych leków.

Rys. 7 Wykres przedstawiający ilość zebranych i przekazanych do unieszkodliwienia odpadów w postaci przeterminowanych leków.

- **świelówek** z obiektów gminnych,

Rys. 8 Wykres przedstawiający ilość zebranych i przekazanych do unieszkodliwienia odpadów w postaci świelówek.

- **baterii** (zbierane w specjalnej kieszeni znajdującej się w pojemniku na szkło),
- **organicznych** (projekt pilotażowy od 2001 r. do końca maja 2007 r.).

Do końca maja 2007 roku kontynuowana była pilotażowa (dotyczyła tylko 4 osiedli) zbiórka odpadów organicznych wyselekcjonowanych z odpadów komunalnych (zbiórka zapoczątkowana została w roku 2001). Od czerwca 2007 r., w związku ze zmianą przepisów o odpadach, miasto zaprzestało finansowania zbiórki odpadów organicznych. Nowe przepisy scedowały obowiązek odbioru tego typu odpadów na przedsiębiorców zajmujących się odbieraniem niesegregowanych odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości. Przedsiębiorcy zostali zobligowani do ograniczania ilości odpadów ulegających biodegradacji kierowanych do składowania. Wobec takich zapisów, uznano, że gmina nie powinna przejmować obowiązków leżących po stronie prywatnych przedsiębiorców i dodatkowo ponosić kosztów z tego tytułu.

Niezależnie od działań podejmowanych przez miasto, wyselekcjonowanie niektórych grup odpadów, zwłaszcza surowcowych, odbywa się dzięki działalności firm zajmujących się zbieraniem odpadów. W roku 2007, na terenie Gdańska, ww. firmy zebrały następujące ilości wysegregowanych odpadów:

- złom stalowy - ok. 420 000 ton
- złom kolorowy - ok. 66 000 ton
- samochody do kasacji - ok. 1 700 ton
- makulatura - ok. 17 600 ton
- tworzywa sztuczne - ok. 1 400 ton

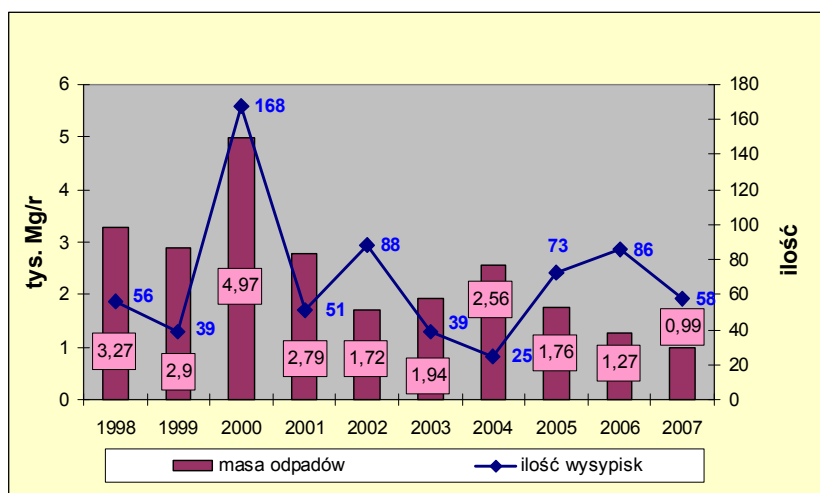
6.3. Usuwanie nielegalnych wysypisk odpadów

W 2007 r. Wydział Środowiska zarejestrował na terenie Gdańska ok. 111 nielegalnych wysypisk, z czego do usunięcia zakwalifikowano 58. Łącznie usunięto z nich 998 ton odpadów. Pozostałe zarejestrowane wysypiska (53) zostały usunięte przez sprawców, w wyniku interwencji Straży Miejskiej lub przez służby komunalne odpowiedzialne za utrzymanie czystości na terenach Gdańska.

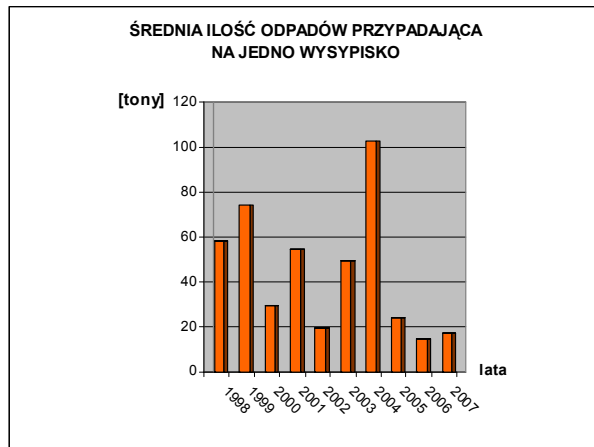
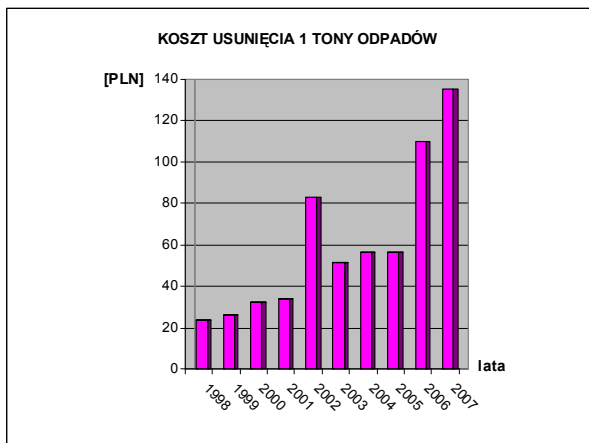
Usunięcie 998 ton odpadów z nielegalnych wysypisk kosztowało Gminę Gdańsk– 134 845 zł.

Tab. 2 Dane dotyczące nielegalnych wysypisk usuwanych ze środków budżetu miasta (zmiany zachodzące w latach 1998 – 2007)

Rok	Masa [tony]	Ilość [sztuk]	Wydatki [PLN]
1998	3 266	56	77 593
1999	2 900	39	75 691
2000	4 965	168	160 190
2001	2 786	51	95 273
2002	1 720	88	143 000
2003	1 937	39	100 000
2004	2 563	25	144 776
2005	1 755	73	99 505
2006	1 266	86	139 251
2007	998	58	134 845

Rys. 9 Wykres obrazujący ilość wysypisk usuniętych przez miasto w poszczególnych latach oraz odpowiadającą im masę odpadów.

Rys. 10 Wykresy obrazujące jak w poszczególnych latach kształtowały się wartości średnie kosztów ponoszonych przez miasto za usunięcie 1 tony odpadów oraz wartości średnie masy odpadów przypadającej na jedno wysypisko.

Rys. 11 Zdjęcia przykładowych wysypisk usuniętych ze środków miasta.

W ramach środków przeznaczonych na usuwanie nielegalnych wysypisk, na których znajdują się głównie odpady inne niż niebezpieczne, dodatkowo usunięto następujące odpady niebezpieczne:

1. Akumulatory, papa i inne – za sumę ok. 5 tys. zł.
2. Zatrute i śnięte ryby z rzeki Raduni – w ilości 3,3 tony (koszt usunięcia obejmował również transport i unieszkodliwienie).

Rys. 12 Zdjęcia obrazujące odpady niebezpieczne usunięte ze środków przeznaczonych na usuwanie nielegalnych wysypisk.

6.4. Bank Mas Ziemnych

Bank Mas Ziemnych ma na celu racjonalne wykorzystanie mas ziemnych (np.: piasku, żwiru, gliny, torfu itp.) pochodzących z wykopów prowadzonych w związku z realizacją różnego rodzaju inwestycji. Do Banku funkcjonującego pod adresem www.zut.com.pl/masyziemne, z jednej strony mogą zgłaszać się podmioty, bądź osoby fizyczne, które mają problem z pozbyciem się mas ziemnych; z drugiej osoby/podmioty, które w ramach prowadzonych przez siebie działań mają potrzebę pozyskania mas ziemnych. W 2007 r. przyjęto ok. 340 zgłoszeń. Zgłaszanie potrzeb i korzystanie z informacji zawartych w Banku Mas Ziemnych jest bezpłatne.

6.5. Odpady przemysłowe

Odpady z zakładów przemysłowych są wywożone na 3 czynne składowiska odpadów:

- składowisko odpadów paleniskowych z Elektrociepłowni w Gdańsku – Letnicy,
- składowisko fosfogipsów w Wiślince,
- składowisko odpadów komunalno – przemysłowych w Gdańsku – Szadółkach.

Składowisko odpadów paleniskowych w Gdańsku – Letnicy – wykonane na terenie byłego stawu Letniewskiego, istniejące od 1970 r. na powierzchni 20,3 ha, składa się z 4 kwater. Kwatera nr 4 o powierzchni 4,6 ha została wyłączona z eksploatacji i zrekultywowana na podstawie decyzji Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku nr O-IV-8635/290 z dnia 25.06.1990 r. Trzy pozostałe kwatery są eksploatowane na przemian. Ze względu na sposób składowania jest to składowisko mokre. Transport odpadów odbywa się w stanie półpłynnym (pulpa), a czynnikiem transportującym jest woda. Na dzień 31.12.2007 r. na składowisku znajdowało się około 1 935,6 tys. ton odpadów paleniskowych.

Składowisko odpadów paleniskowych w Gdańsku – Przegalinie

W latach 1986 – 2001 Elektrociepłownia Gdańska składowała odpady paleniskowe (popioło-żuźle) również na składowisku w Gdańsku – Przegalinie, w starorzeczu Martwej Wisły.

Składowisko ma powierzchnię 39,5 ha, pojemność ok. 1 500 tys. m³, z czego na terenie gminy Gdańsk są to dwie działki o powierzchni łącznej 24,14 ha, pozostały teren jest zlokalizowany na terenie gminy Cedry Wielkie. Na koniec roku 2001 w kwaterze na terenie Gdańska znajdowało się 1 450 tys. ton popiołów.

Decyzją nr ŚR-Ś-III-6622/52/2963/2002/KG Wojewoda Pomorski wyraził zgodę Spółce Akcyjnej Elektrociepłowni Wybrzeże (EC) na zamknięcie składowiska oraz uzgodnił techniczny sposób jego zamknięcia. Decyzja zobowiązała EC do działań związanych z rekultywacją składowiska, w tym wykonania nasadzeń drzew i krzewów oraz ich pielęgnację i koszenie traw przez okres 30 lat. Decyzja z urzędu nałożyła na Elektrociepłownię Wybrzeże obowiązek prowadzenia monitoringu składowiska przez okres 30 lat.

W dniu 21.06.2005 r. zamknięte składowisko odpadów paleniskowych, będące dotychczas w użytkowaniu wieczystym Elektrociepłowni Wybrzeże S.A., zostało przekazane aktem notarialnym rep. A nr 3890/2005 Gminie Miasta Gdańska, w części leżącej na terenie Gdańska – Przegaliny. Pozostała część składowiska należy do Elektrociepłowni i gminy Cedry Wielkie.

Gmina Miasta Gdańska jest obecnie użytkownikiem wieczystym nieruchomości, w skład której wchodzi działki: nr 161/2 obszaru 11,77 ha i nr 214/2 obszaru 8,69 ha, położonej w Gdańsku – Przegalinie przy rzece Martwa Wisła, stanowiącej część terenu zamkniętego składowiska odpadów paleniskowych.

W 2007 r., w wyniku działalności prowadzonej przez Elektrociepłownię Wybrzeże S.A. w Gdańsku, wytworzonych zostało 124 752 ton odpadów paleniskowych, które w całości poddano odzyskowi, w tym większość odpadów przetworzono na kruszywo budowlane w zakładzie POLLYTAG S.A. w Gdańsku.

Rys.13 Kruszywo Pollytag.

Składowisko fosfogipsów w Wiślince – istnieje od 1969 r. na powierzchni 34 ha, zgromadzono na nim ok. 16,0 mln ton odpadów (co odpowiada ok. 7,0 mln m³).

Gdańskie Zakłady Nawozów Fosforowych FOSFOR Y Sp. z o.o. w 2007 r. wytworzyły 216 208 ton fosfogipsów. Około 2 000 ton wytworzonych odpadów wykorzystano gospodarczo, a 214 000 ton wywieziono na składowisko w Wiślince, w tym około 122 000 ton wykorzystano do odpowiedniego formowania czaszy składowiska, co jest jednym z etapów działań prowadzących do jego zamknięcia. Planowo składowisko ma zostać zamknięte do końca 2009 r. Od maja 2000 r. prowadzone są prace mające na celu pokrycie składowiska fosfogipsów roślinnością.

Rys. 14 Rekultywacja składowiska fosfogipsów z wykorzystaniem osadów ściekowych.

6.6 Osady ściekowe

Gdańsk, jak większość dużych miast, ma problemy z zagospodarowaniem osadów ściekowych. W 2007 r., w obu gdańskich oczyszczalniach ścieków, powstało około 49 830 m³ osadów odwodnionych (10 224 ton s.m.), w tym:

- ok. 1 830 m³ osadów o uwodnieniu 75% - w oczyszczalni „Zaspa” (365 ton s.m.),
- ok. 48 000 m³ osadów o uwodnieniu 85% - w oczyszczalni „Wschód” (9 859 ton s.m.),

Z analiz osadów ściekowych pochodzących z gdańskich oczyszczalni ścieków wynika, że osady charakteryzują się, z jednej strony, wysoką wartością nawozową, przewyższającą wartość nawozów organicznych (ze względu na zawartości podstawowych biogenów N, P, Mg, Ca), z drugiej strony – skażeniem sanitarnym oraz czasami podwyższoną zawartością kadmu i cynku. W związku z powyższym, osady mogą być jedynie wykorzystywane przyrodniczo, przede wszystkim do rekultywacji terenów zdegradowanych przez przemysł.

Dotychczas osady ściekowe zostały zagospodarowane przyrodniczo poprzez wytworzenie warstwy glebowej między innymi na następujących terenach:

- grunty w rejonie Portu Północnego i ul. Mjr H. Sucharskiego,
- składowisko odpadów paleniskowych w Przegalinie,
- składowisko odpadów paleniskowych w Letnicy,
- składowisko fosfogipsów w Wiślince (rekultywacja nadal jest prowadzona).

Na przełomie lat poprzednich, osady ściekowe były zagospodarowywane również w inny sposób m.in. do kompostowania oraz przyrodniczego wykorzystania przy hodowli roślin przemysłowych.

W latach 2000 – 2007 łącznie zagospodarowano około 400 tys. m³ osadów ściekowych. Niestety, w ostatnich latach, relatywna ilość osadów zagospodarowywanych w stosunku do ilości osadów wytworzonych sukcesywnie maleje, co powoduje zaleganie osadów na poletkach ociekowych na terenie oczyszczalni „Wschód”. Możliwości przyrodniczego zagospodarowania osadów są na wyczerpaniu i pilną koniecznością stała się realizacja rozwiązania docelowego – suszenie i spalanie osadów.

Tab. 3 Ilości wytworzonych i zagospodarowanych osadów ściekowych w poszczególnych latach.

Lata	Osady wytworzone (ton s.m.)	Osady zagospodarowane (ton s.m.)
2000	14 400	22 000
2001	10 220	12 000
2002	9 962	16 000
2003	7 600	7 800
2004	13 188*	9 600
2005	9 267	3 817
2006	8 988	3 667
2007	10 224	2 637
Razem:	73 849	77 521

*ok. 3000 t s.m. pochodziło z czyszczenia OBF (otwarte baseny fermentacyjne)

6.7 Gdańsk bez azbestu

W związku z wejściem w życie przepisów zakazujących wykorzystywania materiałów zawierających azbest oraz nakazujących prowadzenie działań zmierzających do eliminacji azbestu ze środowiska człowieka, władze Miasta Gdańsk postawiły sobie za cel likwidację materiałów azbestowych z obiektów położonych na terenie gminy Gdańsk.

W 2002 r. wykonano „Inwentaryzację obiektów z materiałami azbestowymi na terenie Gdańska”. Powierzchnia materiałów azbestowych oszacowana została na ok. 260 000 m², a liczba obiektów – na ok. 1 800, w tym ok. 1 000 obiektów stanowiły domy jednorodzinne.

Aby zachęcić mieszkańców do wymiany azbestowych pokryć dachowych na inne, od 2003 r. Miasto przeznacza część środków z Powiatowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej na dofinansowanie kosztów demontażu materiałów azbestowych oraz przekazania zdemontowanych odpadów do unieszkodliwienia.

Rys.15 Pokrycie dachowe z azbestu i jego wymiana (po prawej).

Tab.4 Powierzchnia usuniętych materiałów azbestowych i poniesione wydatki z PFOŚiGW.

Właściciel obiektu		Lata					Lata
		2003	2004	2005	2006	2007	RAZEM
Gmina	Powierzchnia [m ²]	1 000*	1 900	-	-	-	2 900
	Koszt [PLN]	33 436	268 158	-	-	-	301 594
Wspólnoty mieszkaniowe	Powierzchnia [m ²]	1 600*	6 768	3 978	-	-	12 346
	Koszt [PLN]	62 009	382 155	200 521	-	-	644 685
Spółdzielnie mieszkaniowe	Powierzchnia [m ²]	4 000*	1 062	13 470	368	2 820	21 720
	Koszt [PLN]	138 442	107 000	579 056	13 020	72 764	910 288
Przedsiębiorcy	Powierzchnia [m ²]	5 700*	1 926	7 726	-	3 439	18 791
	Koszt [PLN]	197 652	120 475	179 438	-	87 696	585 261
Osoby fizyczne	Powierzchnia [m ²]	6 034	5 297	1 420	-	3 785**	16 536
	Koszt [PLN]	175 000	165 973	39 096	-	88 252	468 321

* wartości szacunkowe

** 35 domów